

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

248

Vragen van het lid **De Roon** (PVV) aan de staatssecretaris van Justitie over *jarenlang verlof voor een meervoudige moordenaar met levenslange gevangenisstraf*. (Ingezonden 27 augustus 2009)

1

Bent u op de hoogte van het bericht «Slachter jaren op verlof»?¹

2

Deelt u de mening dat het een kapitale blunder is dat de Van der Hoeven Kliniek met toestemming van het ministerie van Justitie sinds 2001 aan de resocialisatie van deze slachter werkt, terwijl deze levenslang opgelegd heeft gekregen en een gratieverzoek is afgewezen? Hoe kon dit gebeuren?

3

Deelt u de mening dat het jegens nabestaanden een grove schande is dat deze slager dankzij het justitieel wanbeleid een gezin heeft kunnen stichten en vrolijk regelmatig verlof geniet? Zo nee, waarom niet?

4

Deelt u de mening dat het maatschappelijk onverantwoord is dat zijn verlofmachtiging blijft bestaan? Zo nee, waarom niet?

5

Waarom treedt u niet onmiddellijk op tegen deze wantoestand en laat u

deze voortbestaan in afwachting van een beleidsnotitie over levenslange gevangenisstraf?

6

Bent u bereid deze blunder ongedaan te maken door spoedwetgeving? Zo nee, waarom niet?

¹ De Telegraaf, 25 augustus 2009.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris Albayrak (Justitie) (ontvangen 6 oktober 2009)

Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 46

1

Ja.

2

Betrokkene diende in 1998 een gratieverzoek in. Het Gerechtshof in Den Haag adviseerde een psychiatrisch onderzoek omtrent het recidivegevaar. Daartoe werd hij ter observatie geplaatst in het Pieter Baan Centrum, dat in 1999 rapporteerde dat betrokkene zou moeten worden opgenomen in een forensisch psychiatrisch centrum ter behandeling van zijn psychiatrische problematiek. In 2001 werd het gratieverzoek afgewezen. Betrokkene wordt sinds 2001 in een forensisch psychiatrisch centrum (fpc) behandeld voor een psychiatrische stoornis. Zijn verlofbewegingen

maken integraal onderdeel uit van de behandeling. Met het fpc is destijds afgesproken dat betrokkene als een tbs-patiënt zou worden bejegend, dus inclusief – op termijn – de mogelijkheid van verlof. Destijds waren er in het verlofbeleid geen bijzondere bepalingen ten aanzien van levenslanggestraften.

Levenslanggestraften kunnen in beginsel alleen door gratieverlening terugkeren in de maatschappij. Ik ben van mening dat levenslanggestraften geen verlof verleend zou mogen worden. Het nieuwe verlofvoetsingskader, dat in 2007 van kracht werd, sluit verlof voor levenslanggestraften dan ook uit: sindsdien is verlof voor een levenslanggestrafte niet meer mogelijk. De verlofmachtiging van betrokkene is destijds ook ingetrokken, maar de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (RSJ) oordeelde het beroep van betrokkene hiertegen gegrond. Op grond van die uitspraak heeft betrokkene als enige levenslanggestrafte in Nederland recht op verlof.

3

Ik kan mij goed voorstellen dat deze gebeurtenis een pijnlijke confrontatie voor de slachtoffers en nabestaanden is geweest. Naar aanleiding van de berichtgeving in de media heb ik met

hen contact opgenomen en hen nader geïnformeerd over de achtergronden.

4 en 5

In 2007 heeft de minister van Justitie de verlofmachtiging van betrokkene ingetrokken. Aanleiding daarvoor was de inwerkingtreding van het nieuwe verloftoetsingskader dat aan levenslanggestraften verlot, anders dan incidenteel verlot van humanitaire aard, niet meer toestaat. Betrokkene is tegen die intrekking in beroep gegaan bij de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (RSJ). De RSJ heeft het beroep gegrond verklaard. Het is niet mogelijk om in hoger beroep te gaan tegen een uitspraak van de RSJ. Na de uitspraak van de RSJ hebben de minister van Justitie en ik besloten de bestaande verlofmachtiging van betrokkene onder de werking van het nieuwe verloftoetsingskader te brengen. Een eerste stap in dat proces was een adviesaanvraag aan het onafhankelijke Adviescollege verloftoetsing tbs (Avt). Het Avt adviseerde in september 2008 positief over het verlotplan van betrokkene, maar merkte daarbij op dat een slachtofferonderzoek niet was uitgevoerd. Momenteel wordt dat slachtofferonderzoek, waartoe wij eind 2008 alsnog besloten, afgerond. Dit najaar zal ik de verlofaanvraag, die dan gecombineerd zal zijn door het slachtofferonderzoek, opnieuw voorleggen aan het Avt. Mede op basis van het nieuwe advies zal ik vervolgens een beslissing nemen over de verlofaanvraag.

6

Ik volg de procedure zoals beschreven in antwoord 5. Bedacht moet worden dat deze zaak uniek is. Zoals ik u in antwoord op vraag 2 al schreef, is er geen andere levenslanggestrafte in Nederland met een verlotmachtiging. Na de invoering van het nieuwe verloftoetsingskader medio 2007 is dat ook niet meer mogelijk. Spoedwetgeving is dan ook niet aangewezen. Zie voor het overige de antwoorden op de vragen van de leden van uw Kamer Van Haersma Buma en Joldersma (beiden CDA), die aanvullende vragen hebben gesteld. (Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 249)